

Илия Георгиев, председател на фондация „Достойни българи“:

ПОЛИТИЦИТЕ ДА ВЗЕМАТ ПРИМЕР ОТ БУРОВ

ЕЛЕНА
КРЪСТЕВА

- Г-н Георгиев, на 6 декември откривате паметник на Атанас Буров в София. Как се вписва такава личност в днешната ни действителност?

- Г-жа Фандъкова ще открие паметника, който е изграден по идея на съгражданините на Буров от Горна Оряховица и фондация „Атанас Буров“. Още преди изборите решихме, че е редно паметникът да бъде открит от онзи, който е кмет на София и тъй като столичани дадоха доверие на Йорданка Фандъкова, нормално е тя да го открие.

Що се отнася до личността на Буров... Този виден български общественик, финансист и държавник беше заличен десетилетия от историята ни. Но днес е заслужено реабилитиран, тъй като животът и делата му са на истински родолюбец. Когато през 1922 г. оранжевите гвардии на Александър Стамболийски го подгонват от България, той се скрива в Горна Оряховица при двама негови приятели Димитър Шаранков и Илия Николов Илийков. След няколко дни те го прекарват с една каруца до брега на Дунава. Там вземат една лодка под наем, минават реката и от Румъния той заминава за Париж. Пише едно писмо на жена си: „Мила моя, в живота си имам две любими, едната в разума ми е България, другата на сърцето си ми ти“. Това потвърждава голямото родолюбие на Атанас Буров.

- Това е моделът на Ботев, който пише до жена си „после Отечеството най-много обичам тебе“. Има ли такива примери днес?

- Мисля, че нашият народ е достатъчно умен и рано или късно ще се поият такива личности. Паметникът, който е дело на скулптора проф. Емил Попов и архитекта Петър Стрясков, ще бъде монтиран в Градската градина пред БНБ. Не случайно в него са вградени думите на Буров: „Бог да пази България и нейния трудолюбив и честен народ“.

Каква всички родолюбиви българи да дойдат на това откриване. Тогава ще кажа и моралните, и материалните дарители, които подпомогнаха осъществяването на този проект, защото трябва да се знаат. Дарителството е признак на благо-

„Любовта му към България е безгранична

родство и е божи дар.

- Вие защо сте толкова свързан с каузата да възкресите спомена за делата на Буров?

- Аз съм от Горна Оряховица, моят дядо и Атанас Буров са били приятели. Илия Николов Илийков, който му помага да избяга, е именно дядо ми. А през 1949-а пет години след преврата на 9 септември, баща ми и Буров са били в общ трудов лагер в Нова Черна, Тутраканско. Но не това е причината да се ангажирам с паметника. Исках да го направим най-много заради родолюбието на този човек.

Банкери имаме и други, политически имаме и други, но тази любов към България при него е безгранична. Дано я вземат за пример.

- Тежеше ли ви биографията на „неблагонадежден“, след като баща ви е бил в лагер? Как успяхте да преодолеете системата и да станете актьор?

- Нямах никакво намерение да кандидатствам във ВИТИЗ, но участвах в един любителски състав в Горна Оряховица. През април 1970-а отидохме на един фестивал на художествената самодейност. Проф. Фи-

„От 1911-а до 1934-а той винаги е бил избран за народен представител

ВИЗИТКА

- Роден в Горна Оряховица.
- Завършил е Висшия институт за театрално изкуство в класа на проф. Филип Филипов.
- Дълги години е актьор в Пернишкия театър.
- Участвал е в над 20 филма, сред които "Записки по българските въстания", "На живот и смърт", "Мъжка песен". Играе в театър "Искри и сезони" на Искра Радева.
- Председател е на фондация "Достойни българи".

СНИМКА: БОЙКО КИЧУКОВ

това е втори университет.

- Какво разказваше баща ви за Буров?

- Нямамо е кой да му прати една кутия цигари в трудово-възпитателното общежитие Нова Черна, Тутраканско. След три месеца Атанас Буров отново го връщат в Дряново, където е бил интерниран. После веднага го съдят и го осъждат на 20 години затвор, а баща ми го пращат в Белене. Пред съда Буров казва: „Благодаря ви, уважаеми съдии, че ми удължихте живота с още двадесет години“. Бил е бо-

лен от сърце и неговата жена му е носела лекарства в затвора. През януари 1954-а обаче забраняват да му се дават лекарствата и след четири месеца той почива на 15 май. Това е убийство.

- Имате ли впечатления доколко младото поколение е наясно и знае ли кой е Атанас Буров?

- Нарочно съм питал много хора. 80-90 процента от младите българи знаят кой е, може би техните родители са им разказвали. Дълго време го нямаше в историята, беше въдворен в забвение. И като човек е бил много добър. В Горна Оряховица мнозина са му благодарни, защото много им е помагал. Затова от 1911-а до 1934-а, когато забраняват партиите в България, той винаги е бил избран като народен представител от Горна Оряховица.

- Защо към момента намирам личности за пример все в миналото, днес няма ли ги?

- Защото трябва да минат години, за да може да се даде оценка. Понякога в бързината ние определяме някого за голямата личност, а се оказва, че не е било вярно. Както бързае да обаявим някого за звезда, а той не е никаква звезда. Той е само популярен и нищо повече. Затова искаме да има една отдалеченост, историята сама да си каже думата, но никога да не лъже.

- Председател сте на фондация „Достойни българи“, как да запазим достойнството си като нация?

- Много е труден този въпрос. В момента страдаме, че нямаме български национален идеал. Има една шопска поговорка „Я не гледам аз да съм добре, а Вуте да е зле“. Ако я перифразираме, може да си изградим национален идеал „Я гледам я да съм добре, ама и Вуте да не е зле!“

„Я гледам я да съм добре, ама и Вуте да не е зле!“ - нека това ни стане национален идеал